

Zmeura De Campie Mircea Nedelciu

Zmeura de câmpie(roman împotriva memoriei)Zmeura de campieroman împotriva memorieiOpereMircea Nedelciumonografie, antologie comentat?, receptare critic?Escale in timp si spatiuElefant Online

Dou? spa?ii literare: cel românesc ?i cel spaniol. Dou? planuri de abordare: teoretic ?i hermeneutic. Acela?i element de referin??: metafic?iunea. Un studiu semnat de Anamaria Blănuș care vizeaz? o cercetare complex? a metafic?iunii, o privire critic? asupra polemicilor în care a fost abordat acest subiect.?

În Escale în timp ?i spa?iu, ca de altfel în mai toat? opera sa, N. Steinhardt abordeaz? domenii dintre cele mai variate. Atît în "notele necronologice de drum" din Elve?ia, Fran?a, Belgia, cît ?i în convorbirile purtate în redac?ia revistei Vatra ?i în notele "literare ?i de alt fel", comentariile operelor lui Dostoievski, Camus sau Ion Pillat se împletesc cu considera?ii privitoare la istorie, ?tiin?? ?i arhitectur?, într-un discurs fluid, care captiveaz? imediat cititorul.

„Trebuie spus c?, de?i disp?rut mult prea devreme, înainte de a împlini treizeci de ani, Sorin Stoica a scris ?i a publicat relativ mult. (F?r? a fi, cumva, prin asta, industrios). Spre surpriza tuturor, inclusiv a editorilor, volumul acesta, con?inând numai literatura (adic? nu ?i cercet?rile academice adiacente, din sfera antropologiei culturale) se apropie, cantitativ, de o mie de pagini. Povestiri, romane, publicistic?, jurnal, coresponden?? (electronic?), note disparate (extrase din cele câteva agende). Singura excep?ie o reprezint?, aici, prezen?a diserta?iei de masterat, realizat? sub îndrumarea profesorilor ?erban Anghelescu ?i Vintil? Mih?ilescu. Excep?ie doar par?ial?, c?ci tema e mult prea pasionant? pentru ca lucrarea s? fie tratat? ca o simpl? formalitate universitar?. Spun doar c? se nume?te Mitul poetului be?iv, c? e foarte bine informat? ?i sub raport teoretic, ?i în ceea ce prive?te exemplele, ?i c? ultimul capitol vizeaz? nici mai mult, nici mai pu?in decât «conflictul optzecisto-fracturist dintr-o perspectiv? ritual simbolic?». S-a în?eles deja, cred, c? sunt destul de bine informat în leg?tur? cu am?nuntele de ordin tehnic ale acestei edi?ii. Întâmplarea face s? fiu prefa?atorul ei. Acesta este motivul obiectiv pentru care am ales s? scriu acum, cu pu?in înainte de apari?ie, un fel de avâncronic?, ?i nu, eventual, dup?, o cronic? redundant? ?i, chiar de aceea, moralmente discutabil?. Am îns?, ?i o serie de alte justific?ri, profund subiective, dar nicidecum mai pu?in hot?râtoare. Întâi de toate, eu unul nu l-am cunoscut niciodat?, fa??-n fa??, pe Sorin Stoica. Mai mult decât atât, n-am avut ocazia s? scriu despre el atâta timp cât tr?ia. Poate c?, profesional vorbind, e mai bine a?a. Cert e c? dup? ce l-am citit aproape în întregime, am resim?it absen?a aceasta aproape ca pe o frustrare. C?ci, s? nu ne ascundem dup? deget, atunci când iubim cu adev?rat un scriitor, to?i (adic? pân? ?i criticii) vrem s?-l întâlnim, fie ?i accidental, fie ?i numai pentru câteva minute. Iar atunci când ?inem la o carte, to?i (adic? în special criticii) sim?im nevoia s? ne pronun??m public în leg?tur? cu ea. În alt? ordine de idei, m?rturisesc c?, în general, îmi displace felul în care este administrat? postum imaginea autorilor disp?ru?i. Mai ales când ace?tia sunt tineri. (?i din nefericire, ultima genera?ie num?r? deja câteva asemenea cazuri tragice). Iertat s?-mi fie cinismul, dar am v?zut instrumentându-se, nu o dat?, veritabile dramolete de prost gust, menite s? lezeze de fapt memoria respectivului tân?r scriitor. Discu?ia critic? asupra valorii e sistematic neglijat? în favoarea unor discursuri

liricoide și festivistice, de un romantism provincial, ai căror mandatarii sunt de obicei amicii și familia. Or, așa ieșim cu totul din spațiul literaturii. Și chiar din acela al bunului simț. În cazul de față, spuneam, lucrurile stau cu totul diferit. Mi s-a părut de la început admirabilă decența cu care prietenii (Cosmin Manolache, Călin Torsan sau, dintre critici, Marius Chivu) au găsit de cuviință să vorbească, postum, despre scriitorul Sorin Stoica. O decență, dacă stăm să ne gândim, foarte eficace, din moment ce a avut, printre rezultate, chiar realizarea acestei ediții. Adunarea materialelor, selecția și transcrierea lor, verificarea, sunt, de bună seamă, activități angajante, care pretind tăcere și efort. Nimic altceva. Aproape jumătate din cuprinsul prezentului volum conține texte dacă nu inedite (cum e cazul amintitei disertații sau al anumitor însemnări din agende), măcar inaccesibile publicului (o rubrică la un cotidian din Câmpina). La aceasta din urmă aș vrea să mă refer în continuare. Început în 1999, pe când Sorin Stoica avea doar 21 de ani, colaborarea la ziarul Partener e unul din cele mai consecvente (și mai discrete totodată) proiecte ale lui Sorin Stoica. Un total de patru sute de articole din care se detașează o rubrică, Oameni de bine, revitalizând bonom și ironic o sintagmă a anilor nouzeci. E vorba de o suită de portrete ale unor personalități demne de admirația autorului (admirație reală și, de aceea, nu o dată, contondentă, mergând până la expresia frustrată a dezamăgirii). Mircea Cărtărescu, Cristian Tudor Popescu, Horia Bernea, Ioan Chirilă, Bregoviță, Ovidiu Verdeț, Mircea Nedelciu, Radu Cosașu, Jim Morrison, Tarantino, Zidane, Lucian Pintilie, Geo Bogza, J.D. Salinger, Tudor Octavian, Valeriu Sterian, Gheorghe Iova, Emir Kusturica, Marin Preda, Mircea Lucescu, Ștefan Bănuțescu, Dan Lungu, Caragiale, Nikita Mihalkov, Irina Nicolau, Nicolae Manolescu, Leonard Cohen și alții. Ultimul pe listă, nu din întâmplare, Alexandru Monciu-Sudinsky. Destui dintre aceștia sunt judecați sever, în numai câteva fraze iuși. Atitudinea e înțeltoare, dar se poate lesne explica. Având oroare de tonul linguiștilor, Sorin Stoica preferă să treacă drept rudimentar («mitocan», spune el, dacă nu greșesc) decât să se murdărească în cleiul stilistic al falselor elogii. Autenticitatea, de la care colegii săi de generație se revendică zgomotos și nu întotdeauna autentic, îl caracterizează pe autorul Limbii comune în mod aproape natural. El nu poate scrie altfel decât așa, sincer. Cu fraze scurte și apucând zdravăn realul imediat. Nu acceptă alte registre, pentru că nu le poate mima. Detestă organic melodrama. Are, în acest sens, căiva maeștri (dintre cei enumerați mai sus), dar un singur profesor esențial, un singur sensei. Nae Stăviliment, unchiul din Bușteni (Radu Conciu, pe numele din buletin), un personaj în carne și oase, înzestrat, pare-se, cu un inegalabil simț al narațiunii. Dincolo de caracterul lor, cum spuneam, aproape inedit, aceste portrete mai dezvăluie, în scrisul lui Sorin Stoica o zonă până acum neexplorată. Ele sunt, în fond, niște exerciții de digitație pentru proză de mai largă respirație. Câteva dintre ele s-au topit, în întregime sau în parte, în substanța romanului O limbă comună. Curios lucru, cum percepea Sorin Stoica tranziția dintr-un gen în altul. Concepute pentru un public foarte restrâns, medalioanele acestea nu păreau să aibă, pentru el, statut de articole în toată puterea cuvântului. Nu țineau, adică, de presă. Mai degrabă, le vedea funcționând ca literatură. (Dovadă cât de mulți scriitori apar pe lista lui). Le exersa acolo în tot adevărul lor, pentru că apoi, să le modifice foarte puțin și să le introducă în materia unei cărți de proză. Nu e nimic reprobabil în asta. Prelucrările vizează anumite blocuri de text, anumite paragrafe căroră, probabil, Sorin Stoica le căuta acustica perfectă. Dicția. Formularea exactă. Adică tocmai acea limbă comună. La finețea auditivă a prozatorului au făcut referire toți criticii. Senzația e că

Sorin Stoica prinde (acesta e cuvântul cel mai potrivit) ritmul ?i ticurile vorbitorilor de azi ?i le transcrie savuros. F?r? infatuare parodic? ?i, evident, f?r? inten?ii fastidios pedagogice. Scrie, de pild?, exclusiv io (în loc de eu) pentru c?, e convins, a?a se pronun?? de fapt. Acesta e uzul. ?i, sincer vorbind, cam are, ?i de data aceasta, dreptate. Nu e nimic omagial în ideea public?rii acestei edi?ii. Doar o strict (dar strict) necesar? restituire.“ – Cosmin Ciotlo?, România literar?, 14 noiembrie 2012

The conviction that the development and promotion of the arts, humanities and culture through the study of literature and the aesthetic are the fundamental constituents of any progress in society is at the heart of this volume. The essays gathered here explore the role of the imagination and aesthetic awareness in an age when the corporatization of knowledge is in the process of transforming literary studies, and political commitment is in danger of disappearing behind a supposedly post-ideological late-capitalist consensus. The main focus of the volume is the mutual implication of aesthetics and ideology and the status and value of different types of art within the political arena. Challenging issues in contemporary aesthetics are examined within the wider framework of current debates on the disappearance of the real, the crisis in representation, and the use of new media. The wide range of examples collected here, stretching from experimental poetry in post-war Germany, political commitment in twentieth-century French theatre, and countercultural Rumanian theatre under Ceau?escu, to Neo-Victorian fiction, Verbatim theatre in the UK, and political theatre for the masses in Estonia, vouchsafe unique insights into the intersection of aesthetics and ideology and the practical consequences thereof. As such, the volume opens up a space for a meaningful engagement with authentic forms of art from inside and outside the Anglosphere, and, ultimately, uses these examples as a platform from which to imagine some form of “aesthetics”, representing an ideal union of aesthetics and ideology. This concept, first coined by the French philosopher Philippe Lacoue-Labarthe, will prove to be relevant both within the parameters of the examples discussed here, but also beyond, for the contributors to this volume are unanimous in refusing to believe that aesthetics and ideology can exist one without the other, and in recognizing the centrality of ethics in any discussion of these notions.

[Copyright: b28e139b4aed96c1f475484660d3d0b3](#)